

Cruce și Înviere

Publicație a Comunității Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică,
Flaminia-Euclide-Roma Nord, Responsabil: Pr. Serafim Vescan Iulian

„Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea,
și porțile iadului nu o vor birui. Ție îți voi da cheile împărăției
cerurilor; orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe
pământ, va fi dezlegat și în ceruri” (Matei 16, 18-19).

CUPRINS ~ INDICE

Drumul adevărat spre Dumnezeu <i>La vera via verso il Signore</i>	3
Sărbătoarea Epifaniei în Parohia Roma Nord <i>La festa dell'Epifania nella Parrocchia Roma Nord</i>	6
Momente de sărbătoare în parohia Sfinții Trei Ierarhi din Roma, cu participarea Ambasadorului României pe lângă Sfântul Scaun <i>Momenti di festa nella Parrocchia I tre santi gerarchi di Roma, con la partecipazione dell'Ambasciatore della Romania presso la Santa Sede</i>	12
„Ca toți să fie Una!” <i>“Affinché siano tutti uno!”</i>	15
Papa Francisc: Unitatea creștină nu poate exista dacă rămânem fixați asupra trecutului <i>Papa Francesco: L'unità dei cristiani non può esistere se rimaniamo fissati sul passato</i>	16
Riassunto per gli amici italiani <i>Rezumat pentru prietenii italieni</i>	18

Contact: Preot Serafim Vescan Iulian
Parohie și Centrul Român Cultural și Spiritual Bizantin
Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan:
Chiesa di San Valentino Via Germania, nr. 13; 00196, Roma (RM)
Casa Canonică: Via Germania, nr. 13;
00196 Roma (RM), Tel: 3245586937
E-mail: padresefino2001@yahoo.it sau padresefino2001@gmail.com

---

Redacție:
Director al revistei și redactor: Pr. Serafim Vescan Iulian
Fotografii: Rocco Mario Polla
Tehnoredactare: Ștefan Munteanu

DRUMUL ADEVĂRAT SPRE DUMNEZEU

Cărarea

De la Dumnezeu ieșim, petrecem pe pământ o vreme și iarăși la Dumnezeu ne întoarcem. Fericit cel care se-ntoarce și ajunge iar Acasă, înconjurând lumea. Am fost creați după chipul și asemănarea Lui Dumnezeu, deci avem datoria de a trăi o viață creștinească, cât mai demnă, pentru ca la final să ne putem întoarce la El, să ne întoarcem acasă. Am fost creați liberi, dar Creatorul nostru ne-a dat minte și rațiune pentru a putea discerne și alege calea cea dreaptă. Totul pornește de la

paza gândurilor, a minții, a inimii pure.

În fața minții noastre stau două căi: una largă, plină de ademeniri, de tentații și pe care mulți o alege, iar alta îngustă și suitoare, pe care puțini știu să o aleagă. Chiar dacă de cele mai multe ori în urma noastră aleargă de zor Lucifer, cu toată ceata lui de diavoli, încercând să ne orbească ochii, să ne amortească sufletul, deranjându-ne din drumul nostru, Dumnezeu preamios, din iubirea Sa față de oameni, făcându-se om și a venind printre noi, ne arată mereu cărarea luminoasă, cărarea care duce la Casa Tatălui Ceresc.

Pentru ca noi oamenii să ne dăm

seama atunci când ne abatem de la cărarea spre Împărăție, Dumnezeu ne pune la încercare, dându-ne anumite „obstacole” pe care trebuie să le depășim. Dar avem la îndemână Biserica, care poate fi asemănată cu o corabie ce plutește pe marea învolburată a vieții, înlăuntrul fiind Dumnezeu care ne întinde mâna salvatoare atunci când cădem din ea. De multe ori, din cauza orgoliului și a rațiunii greșite, refuzăm această mână crezând că ne putem salva singuri. Această corabie este deschisă pentru fiecare suflet, spre deosebire de cea a lui Noe care a fost închisă de Dumnezeu, nepermițându-le tuturor accesul. Dat fiind că pe această mare învolburată, care este însăși viața, sunt mai multe corăbii (*bristoșii mincinoși*), trebuie să avem grijă să alegem corabia adevărată, pe catargul căreia se află crucea lui Hristos. Această

cruce nu poate fi distrusă, nu o poate înnegri rugina răutății, nu poate fi arsă în cuptorul prigoanelor, nu poate cădea nici măcar din cauza furtunilor, pentru că este crucea dătătoare de Viață. Pe pământ suntem într-o continuă luptă de supraviețuire, de găsire a căii celei drepte, de urcare în fiecare moment pe treptele care ne apropie de Dumnezeu, putem spune că luptăm pentru mântuire, iar pentru aceasta avem la îndemână Biserica cea cu Sfintele Taine, preoții, părinții bisericii, sfinții, cârmaciul acestei corăbii care este însuși Sfântul Petru,

toate învățăturile, poruncile, viețile sfinților, exemple vii. Cu alte cuvinte avem la îndemână tot ceea ce este necesar pentru a ajunge Acasă.

Pe lângă minte și rațiune, avem și un trup pe care Părinții l-au numit „*vrajmăș milostiv și prieten viclean*”. La întreaga luptă pentru mântuire, se tânguiește și întreg trupul. Putem cădea în păcat prin poftele și patimile trupului, „*căci pofta cărnii este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, fiindcă nu se supune legii lui Dumnezeu, și nici nu poate*”. Se spune că

noi ducem un ateu necredincios în spate, care este trupul nostru, însă de

la starea aceasta, putem să îl facem templu al Spiritului Sfânt, prin post și rugăciune. Prin trup suntem legați de lumea pământească, însă Dumnezeu ne spune „*oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze Mie*”.

Trebuie să ne înălțăm către El cu sufletul, pentru că sufletul va rămâne pentru veșnicie și să încercăm pe acesta să-l îmbogățim, nu să fim preocupați de împodobirea trupului, care este doar aici pe pământ.

Chiar dacă cei din jurul nostru încearcă prin diferite metode să ne împiedice să luptăm, noi trebuie să fim tari și să facem binele plăcut Domnului, întrucât Sfântul apostol Pavel ne spune „*ocărâți fiind, binecuvântăm, prizoniți, noi răbdăm, huliți, noi mângâiem, ca o lepădătură ne-am făcut, gunoiul tuturorora până astăzi*”.

Învățăturile regilor

Pentru a înțelege și mai bine cum putem ajunge la finalul vieții în Împărăția Cerească, Sfinții Părinți ne pun la dispoziție exemple vii din învățămintele regilor. Iată câteva: Regele David stătea sub ascultarea consilierului său Nathan, prorocul. Regele Saul, însă nu a primit sfatul lui Dumnezeu prin Samuil, iar această neascultare l-a costat. Prin aceste două exemple noi trebuie să înțelegem că avem nevoie de un părinte spiritual care să ne ghideze în această luptă, pentru a ajunge mai ușor și sigur la capătul drumului. Calea prin care l-a învățat și l-a curățit Dumnezeu pe David, regele proroc, ne-a lăsat-o scrisă, este Psaltirea. Toate cuvintele Psaltirii dovedesc cunoștința cea din experiență, sau învățăturile din durere, singura cale care poate învăța ceva pe oameni. Prorocul David ne vorbește despre importanța mărturisirii, în urma căreia Dumnezeu ridică pedeapsa păcatului. Toate întâmplările prin care a trecut regele, l-au făcut să se apropie mai mult de Dumnezeu, chiar dacă a fost vorba de neazuri sau greutăți. El știa ca toate acestea vin din cauza greșelilor comise, și nu de la Dumnezeu așa cum cred oamenii. Dumnezeu doar le îngăduie și spală cu ele vinovățiile noastre. Îndreptarea prin neazuri dovedește milostivirea lui Dumnezeu și nu părăsirea lui. Odată ce am comis o greșeală avem posibilitatea de a cere iertare Domnului, avem posibilitatea pocăinței, prin care Dumnezeu cu infinita Lui iubire, ne iartă, chiar dacă trebuie să ispășim o pedeapsă.

Cele șapte glasuri prin care Dumnezeu cheamă

Pentru a veni și mai mult în ajutorul nostru, pentru ca să rămânem pe calea cea dreaptă, Dumnezeu ne-a dat și conștiința, care înseamnă a ști împreună, la fel. Conștiința este o voce pe care o auzim în interiorul nostru dar totuși ea vine de la Dumnezeu. Însă problemele vieții, gălăgia grijilor deșarte le strigă oamenilor în urechi nevoile lor pământești mai tare decât glasul conștiinței. De obicei oamenii ignoră acest glas, și nu se întorc la Dumnezeu, decât atunci când dau de neazuri, dar chiar și atunci El ne primește cu bucurie și cu brațele deschise. Cele 7 glasuri prin care Dumnezeu își cheamă copiii la mântuire sunt: chemarea lăuntrică a conștiinței, chemarea din afară a cuvântului, chemarea prin neazurile vieții și ale morții, chemarea prin

semnele mai presus de fire, chemarea prin chinurile de pe urmă de la Antihrist, chemarea la judecată.

Războiul nevăzut

Precum taina pocăinței sau mărturisirea este judecata milostivă, ascunsă sub chip smerit, asemenea și Sfânta Jertfă a Mântuitorului din Sfânta Liturghie e o taină a ghidării lumii. Primul pas este încă din pruncie, odată cu primirea tainei Botezului „*Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat*”, prin care ni se iartă păcatul strămoșesc și tot atunci primim și un înger păzitor care răspunde de noi atât în timpul vieții cât și la ieșirea noastră din viața pământească. Apoi avem Sfântul Mir prin care primim sălășluirea în noi a darurilor Spiritului Sfânt. Prin Sfânta Împărtașanie îl primim pe Însuși Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

În tot intervalul ce cuprinde nașterea și moartea fizică, omul este într-un continuu război nevăzut între bine și rău. Este de înțeles că în toată această luptă un rol important îl are și voința, care este ascultată de conștiință, iar conștiința este atrasă de iubirea care încălzește totul. Dar până ajungem la o voință puternică și statornică în bine, avem mult de muncit.

Ereditate și Spirit

Din cauza greșelilor pe care le comitem, încet, încet pe pământ a început să ia amploare un „iad” dar nu iadul teologic. S-au răspândit multe boli, atât de natură fizică cât și

psihică. Ca de exemplu ura, care este o desfigurare spirituală ce face mii de victime, căci îl stinge pe Dumnezeu și din ochii celorlalți. Ea face din viața aceasta o anticameră a iadului. De aceea este foarte important mediul în care ne naștem, creștem, ne dezvoltăm. Familia este cel mai bun exemplu. Ceea ce vedem în familie se reflectă asupra întregii noastre vieți. Pentru a înțelege mai bine ne este prezentat un scurt, dar cutremurător exemplu:

Într-o zi un învățător a întâlnit un copil mic pe stradă și l-a întrebat:

- Al cui ești tu?
- Al dracului!
- Cum te cheamă?
- Satana.
- De unde vii?
- Din iad.

Atunci învățătorul a încremenit și a căutat un răspuns la cele auzite. Cercetându-i familia copilului a aflat că avea mari probleme acasă. Tatăl bețiv care mereu înjura, iar mama care îi răspundea folosind un limbaj la fel de urat.

Iconomii tainelor

În fiecare persoană care vine în lume, Dumnezeu ascunde un gând al Său, un plan pe care îl urmărește. Fiecare am primit un talant, o înzestrare de daruri, misiuni, slujbe. Totuși mulți cred că aceste daruri sunt de la ei și nu de la Dumnezeu. Acest dezechilibru mental a contaminat aproape toate valorile adevărate și le-a pus în conflict. Chiar dacă talanții sunt valorile culturii, cu care oamenii, ca

slujitori ai lui Dumnezeu, sunt înzestrați, ei, nesocotind acest lucru, nu lucrează cu ele în sensul în care le-a rostuit Dumnezeu, și se ajunge astfel la un așa-zis conflict al valorilor, acolo unde trufia își înfinge ghearele în grumazul smereniei. Să nu uităm însă că adevărata smerenie totdeauna biruie. Această smerenie permite vederea prin văl, adică, menținerea curată a ochiului conștiinței, schimbarea minții și a inimii, apropierea de Dumnezeu prin viață curată. Dacă taina lui Hristos avea de-a face cu Dumnezeu ascuns în trupul Sau, taina noastră, a creștinilor, are sigur de-a face cu faptul că Hristos se ascunde în firea noastră. Omul, care are dimensiunile intenției divine, este dator să viețuiască potrivit acestei intenții, în adevărata sa valoare, devenind astfel subiect de istorie și nu obiect al acesteia.

Împărățiile iubirii

Omul, o suflare de iubire a lui Dumnezeu, nu este născut de timp ci de veșnicie, așa se face că avem într-o fărâmă de țărână și celălalt țărâm. Deși trăim o vreme îmbrăcați de lumea aceasta, totuși ni se întâmplă să trăim clipe când *fratele vis* și *sora moartea* ne dau târcoale și ne despică făptura în două. Momentul morții și momentul învierii sunt cele două mari momente ale cunoașterii, momentul morții dezleagă sufletul de necunoaștință, iar cel al învierii dezleagă trupul de necredință. Necredința își are obârșia din conviețuirea sufletului cu trupul, moartea dezleagă sufletul de

trup, sufletul ajungând astfel la cunoaștința spiritualității și a nemuririi sale, învierea dezleagând trupul desăvârșit de moarte și de necredință. Moartea și învierea împlinesc, în privința conștiinței și a izbăvirii de rău, ceea ce nu pot împlini nici cele mai impresionante nevoițe ale sfințeniei. Dacă pe pământ erau ceasuri, în cer e un veșnic astăzi, acolo sufletul se închină lui Dumnezeu nu prin credință ci prin vedere: „*fericiți cei curați cu inima, că aceia îl vor vedea pe Dumnezeu!*”. Doar trecerea prin aceste mari porți face ca a noastră cunoaștință să nu rămână numai la nivel de frântură. Calea spre desăvârșire cea mai scurtă și mai presus de orice cale este iubirea, pentru că prin ea avem înlăuntrul nostru Împărăția Cerurilor. Trupul trăiește dacă este locuit de suflet, iar sufletul trăiește dacă este locuit de Dumnezeu. Moartea trupului este despărțirea sa de suflet iar moartea sufletului este despărțirea lui de Dumnezeu. Ceea ce dă sufletului pecetea de ființă spirituală este funcțiunea conștiinței, adică a cunoaștinței de sine însuși în relație cu Dumnezeu. Ziua judecății omului este totodată și ziua nașterii din nou a lumii, când va fi un cer nou și un pământ nou. Cosmosul se va înnoi prin foc iar omul prin focul judecății. Aici nu vor mai fi legi omenești, ci legea iubirii de Dumnezeu și legea iubirii de oameni, în care se cuprinde toata Scriptura. Iubirea lui Dumnezeu nu-i uită la judecată pe săracii pe care i-a iubit, nici pe cei milostivi: *Flamand am fost și mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și mi-ați dat să beau, străin am fost și*

m-ați primit, gol, bolnav și în temniță am fost și ați venit la Mine, întrucât ați făcut acestea săracilor, fraților Mei mai mici, Mie mi-ați făcut. Veniți, Binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii.

Faptele iubirii de oameni sunt

pașii mărunți care înaintează pe treptele spre împărăție, spre împărăția iubirii lui Dumnezeu.

Din cartea „Cărarea Împărăției” de
Ieromonah Arsenie Boca, Arad, 1995

Pr. Serafim Iulian Vescan

SĂRBĂTOAREA EPIFANIEI ÎN PAROHIA ROMA NORD

Sărbătoarea „Botezul Domnului” încheie timpul copilăriei și vieții ascunse a lui Isus și deschide timpul misiunii sale publice: un timp de adunare a primilor membri ai noului popor ales, Biserica; timp de vestire a Împărăției lui Dumnezeu; timp de ștergere a păcatelor lumii, și un timp de mântuire prin Cruce și Înviere.

În Catehismul Bisericii Catolice întâlnim câteva cuvinte referitoare la importanța acestui dar:

Botezul este cel mai frumos și cel mai minunat dintre darurile lui Dumnezeu: este dar pentru că este oferit celor ce nu aduc nimic; este har pentru că este oferit celor vinovați; este botez pentru că păcatul este șters prin apă și spirit; este ungeră pentru că este sacru și regal; este lumină pentru că este strălucitor; este haină pentru că ne acoperă rușinea (cf. CBC 1216).

Și în parohia Sfinții Trei Ierarhi, Vasile, Grigore și Ioan, Roma Nord, s-a sărbătorit această mărită sărbătoare la data de 6 ianuarie 2017. La Sfânta Liturghie au concelebrat: părintele Gabriel Bubo, rectorul Colegiului Pontifical Pio Romeno, părintele Valentin Marcu și părintele paroh Serafim Iulian Vescan. Răspunsurile

au fost date de către studentul teolog Daniel Cristea, împreună cu credincioșii din parohie. La momentul predicii, părintele rector a rostit câteva cuvinte despre importanța apei botezului, făcând o incursiune în Sfânta Scriptură. De asemenea, fiecare dintre cei prezenți au fost invitați de a trăi în armonie cu voința lui Dumnezeu de a ne mântui, printr-un efort continuu de a iubi pe Domnul și pe aproapele, având în centrul vieții noastre pe „Cel care în Iordan s-a botezat de la Ioan, pentru a noastră mântuire”.

La finalul Sfintei Liturghii, în ciuda gerului bobotezei, credincioșii împreună cu preoții au ieșit afară, unde s-a făcut *Sfințirea mare a apei*, după care credincioșii au putut lua din aceasta pentru a duce fiecare la casele lor.

În cele din urmă, programul s-a încheiat cu o frumoasă agapă fraternală, organizată de Consiliul pastoral.

Pr. Vescan Serafim Iulian

MOMENTE DE SĂRBĂTOARE ÎN PAROHIA SFINȚII TREI IERARHI DIN ROMA, CU PARTICIPAREA AMBASADORULUI ROMÂNIEI PE LÂNGĂ SFÂNTUL SCAUN

Parohia greco-catolică „Sfinții Trei Ierarhi, Vasile, Grigore și Ioan”, a sărbătorit duminică, 5 februarie 2017, hramul bisericii, prilej cu care credincioșii i-au avut în mijlocul lor pe Preasfinția Sa Mons. Guerino Di Tora, Episcop Auxiliar de Roma Nord, pe Ambasadorul României pe lângă Sfântul Scaun, prof. Liviu-Petru Zăpîrțan, precum și doi reprezentanți din partea Ambasadorului României în Italia.

După primirea festivă a Ierarhului, cu pâine și sare, în sfântul locaș, a fost celebrată Sfânta Liturghie arhierescă, de Preasfinția Sa Mons. Guerino Di Tora, de directorul biroului pentru migrații

din Roma, Mons. Pierpaolo Felicolo, părintele Rector al Colegiului Pontifical Pio Romeno din Roma, Gabriel Buboii, părintele Ionuț Ursuleac, părintele Ioan Alexandru Pop, responsabil cu pastorația în Italia și păstorul acestei parohii, părintele Serafim Iulian Vescan. La scaunul de spovadă a fost părintele Valentin Marcu. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul studenților teologi, dirijați de Radu Vlad Pupăză, de la Colegiul mai sus amintit.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Preasfinția Sa, pe marginea pildei Vameșului și a Fariseului. După predică, a urmat un moment important și emoționant pentru o familie italiană care a primit binecuvântarea din partea Preasfinției Sale, la aniversarea a 35 de ani de căsătorie.

Programul religios s-a încheiat cu celebrarea parastasului, după care părintele Serafim Iulian Vescan a

oferit Preasfinției Sale din partea parohiei cartea „La nostra fede, è la nostra vita” îngrijită de Marco Dalla Torre, tradusă în limba italiană, și tipărită

Ambasadei Române în Italia, ne-a dat o mărturie de credință, apoi Preasfinția Sa a împărțit la toți cei prezenți o iconiță și un rozariu.

Prima parte a zilei s-a încheiat cu o agapă fraternală pentru toată comunitatea prezentă, după care a urmat programul artistic, ce s-a desfășurat în teatrul parohiei, cu ocazia Zilei Unirii, sărbătorită în 24 ianuarie. Atât domnul Ambasador, cât și Preasfinția Sa, au jucat Hora Unirii împreună cu întreaga comunitate. După hora Unirii, Ambasadorul pe lângă Sfântul Scaun, a ținut un cuvânt de învățătură referitor la Ziua Unirii, amintind și de centenarul care se apropie, 1918-2018.

la Edizioni Dehoniane Bologna 2016, despre Cardinalul de pie memorie Iuliu Hosu. De asemenea, părintele paroh a oferit aceeași carte și Ambasadorului Liviu-Petru Zăpîrțan, Mons. Pierpaolo Felicolo, și reprezentantului din partea Ambasadorului României, mulțumindu-le în același timp pentru prezența lor în mijlocul nostru. Nu în ultimul rând a mulțumit și întregii parohii care s-a implicat în organizarea acestui eveniment. Tot în încheiere, reprezentantul

Am avut parte și de un mic program din partea unui grup de copii, însoțiți de doamna prof. Ludușan, care ne-au prezentat costumele tradiționale, pe care le purtau; au recitat poezii și au cântat cântece cu tematica Unirii. A urmat apoi corul parohiei care a interpretat o serie de cântece populare cu aceeași tematică, și au recitat poezii. A fost prezent grupul „Arțăraș” din Republica Moldova, însoțit de doamna deputat Tatiana Ciobanu, care ne-a prezentat un program artistic. Ca la fiecare eveniment, și de data aceasta, i-am avut în mijlocul nostru pe interpreții de muzică populară, Steluța

Floreștean, care a condus întregul program, împreună cu Marius Petrișor. Tot în cadrul programului, președintele Centrului Român, Cultural și Spiritual Bizantin ”Sfinții Trei Ierarhi”, a prezentat și un raport de activitate pentru anul 2016.

În încheierea acestei zile de mare bucurie pentru întreaga parohie, părințele paroh a acordat diplome de merit pentru persoanele care au depus activitate în cadrul acestei parohii, anunțându-se apoi pelerinajul anual de la Padova din 12 martie a.c.

Pr. Vescan Serafim Iulian

„CA TOȚI SĂ FIE UNA!”

Mântuitorul înainte de jertfa de pe Golgota se roagă Tatălui ceresc ca Unitatea să prevaleze asupra Diviziunii în Biserică, prevăzând și această rană în sacrificiul oferit. În perspectiva dorinței Domnului, creștinii celebrează an de an o săptămână de rugăciune intensă pentru ca darul Unității să fie primit de Biserică. Aceasta are loc între sărbătorea sfântului Petru și convertirea sf. Pavel, 18-25 ianuarie.

Lai, la care Corala Colegiului a dat răspunsurile.

Celebrarea a fost organizată de minunatul prieten al Bisericii noastre P. Ermanno Toniolo, mariolog, și a fost onorată de prezența Dlui. Petru Liviu Zăpârțan, ambasadorul României pe lângă Sfântul Scaun.

Câteva zile mai târziu, duminică 22 ianuarie, în Parohia Maica Domnului s-a celebrat împreună cu comunitatea paro-

La Roma, comunitatea Colegiului Pontifical Pio Romeno participă în mod constant și viu la acest eveniment și dezi-derat al Răscumpărătorului prin celebrări și rugăciuni oferite Tatălui ceresc, ca ziua Unității de credință să fie tot mai aproape.

În anul 2017 biserica “Sf. Maria in via Lata” a dat tonul acestora, în 18 ianuarie fiind organizată o Dumnezeiască Liturghie celebrată de P. Gabriel Bubo, împreună cu P. Vasile Man și P. Vincenzo

hială din zona Podului Milvius o Liturghie pentru darul Unității.

În seara zilei de 24 ianuarie, zi care amintește și Unirea Principatelor, Episcopia Ortodoxă Română a Italiei a organizat o seară de rugăciune la care au fost prezenți reprezentanți ai Colegiului, ai Bisericii Catolice de rit latin și ai autorităților românești în Italia și pe lângă Vatican.

sursă: pioromeno.com

PAPA FRANCISC: UNITATEA CREȘTINĂ NU POATE EXISTA DACĂ RĂMÂNEM FIXAȚI ASUPRA TRECUTULUI

In cadrul unui serviciu ecumenic de rugăciune, celebrat miercuri, 25 ianuarie 2017, în Bazilica San Paolo fuori le mura, Papa Francisc le-a spus catolicilor și membrilor altor comunități creștine că unitatea poate avea loc doar atunci când nedreptățile din trecut sunt uitate și toate părțile merg înainte cu privirea asupra lui Cristos.

„Cum să proclamăm această evanghelică de reconciliere după secole de diviziuni? Același Paul este cel care ne ajută să găsim

calea. El subliniază că reconcilierea în Cristos nu poate avea loc fără jertfă”, a spus Sfântul Părinte. Referindu-se la Evanghelia lui Luca, a spus că disponibilitatea de „a ne pierde viața din iubire față de El” „este revoluția creștină din totdeauna”, așa cum a experimentat-o și Sf. Paul personal: „să nu mai trăim pentru noi înșine, pentru interesele și imaginile noastre, ci după imaginea lui Cristos, pentru El și conform Lui, cu iubirea Sa și în iubirea Sa”.

„Dacă trăim acest a muri pentru noi înșine pentru Isus, vechiul

nostru stil de viață este izolat în trecut și, așa cum i s-a întâmplat Sfântului Paul, întrăm într-o nouă formă de existență și de comuniune”, a spus Papa Francisc, explicând că a privi spre trecut poate fi de ajutor și chiar necesar „pentru a purifica memoria, dar a ne fixa asupra trecutului, zăbovind asupra la a ne aminti greșelile îndurate și comise și judecând numai cu parametri umani, poate să paralizeze și să împiedice trăirea prezentului”. „Cuvântul lui Dumnezeu ne încurajează să scoatem

forță din amintire, să ne amintim de binele primit de la Domnul; dar ne cere și să lăsăm în urma noastră trecutul pentru a-l urma pe Isus astăzi și a trăi o viață nouă în El. Să-i permitem Celui care face noi toate lucrurile (cf. Apocalips 21,5) să ne orientăm spre un viitor nou, deschis spre speranța care nu dezamăgește, un viitor în care diviziunile vor putea fi depășite și credincioșii, reînnoiți în iubire, vor fi pe deplin și vizibil uniți.”

Pontiful a celebrat anterior o Liturghie pentru a marca atât sărbătoarea Convertirii Sf. Paul cât și încheierea Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor, care în acest an a avut tema: „Reconciliere – Iubirea lui Cristos ne constrânge”. La rugăciunea ecumenică condusă de Papa Francisc au participat reprezentanții diferitor Biserici și comunități creștine din Roma, inclusiv Mitropolitul Gennadios Limouris de Sassima, reprezentant al Patriarhiei Ecumenice de Constantinopol; Rev.

David Moxon, reprezentant al Arhiepiscopului de Canterbury la Roma; membri ai Comisiei Mixte de Dialog Teologic dintre Biserica Catolică și Bisericile Ortodoxe; studenți de la Institutul Ecumenic din Bossey; un grup de tineri ortodocși care studiază în Roma; și membri ai Consiliului Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor.

În discursul său, Pontiful a amintit tema SRUC, spunând că iubirea lui Cristos despre care este vorba aici nu este „iubirea noastră față de Cristos, ci iubirea pe care Cristos o are față de noi”. „În același mod, reconcilierea spre care suntem împinși nu este pur și simplu inițiativa noastră: este în primul rând reconcilierea pe care Dumnezeu ne-o oferă în Cristos. Înainte de a fi un efort uman al credincioșilor care încearcă să depășească diviziunile lor, este un dar gratuit al lui Dumnezeu. Ca efect al acestui dar, persoana, iertată și iubită, este chemată la rândul său să proclame evanghelia reconcilierii în cuvinte

și fapte, să trăiască și să mărturisească o existență reconciliată”.

Papa Francisc și-a încheiat discursul spunând că rugăciunea pentru unitatea creștinilor este „participare la rugăciunea pe care Isus a adresat-o Tatălui înainte de pătimire ‘ca toți să fie una’ (Ioan 17,21). Să nu încetăm niciodată să îi cerem lui Dumnezeu acest dar. În așteptarea răbdătoare și încrezătoare ca Tatăl să acorde tuturor credincioșilor binele comuniunii vizibile depline, să mergem înainte pe drumul nostru de reconciliere și de dialog, încurajați de mărturia eroică a atâtor frați și surori, uniți ieri și astăzi în suferința în numele lui Isus. Să profităm de orice ocazie pe care ne-o oferă Providența pentru a ne ruga împreună, pentru a vesti împreună, pentru a iubi și a sluji împreună, mai ales pe cel care este mai sărac și neglijat”.

sursă: catholica.ro

La vera via verso il Signore. Davanti alla nostra mente si aprono due vie: una larga, piena di tentazioni, scelta da molti e un'altra stretta, salente, che solo in pochi la scoprono.

In tutto il tempo, dalla nostra nascita alla morte, l'uomo si trova in una continua guerra invisibile, tra il bene e il male.

In ogni persona che viene al mondo, il Signore nasconde un suo pensiero, un piano, che ogni uomo deve seguire. Ciascuno di noi ha ricevuto una missione, un talento, un incarico.

La morte del corpo è la sua separazione dall'anima; mentre la morte dell'anima è la sua separazione da Dio.

Gli atti d'amore verso gli uomini sono i piccoli passi che ci fanno avanzare verso il Regno, verso il regno d'amore di Dio.

L'Epifania del Signore nella nostra parrocchia. La divina liturgia la celebrarono p. Gabriel Buboï, rettore del Pontificio Collegio Pio Romeno e p. Valentin Marcu insieme al parroco, p. Serafim Iulian Vescan. Le risposte le ha date il teologo Daniel Cristea accompagnato dai fedeli della parrocchia. Nell'omelia, p. Buboï ha parlato dell'importanza dell'acqua battesimale, facendo ricchi riferimenti biblici. Alla fine della celebrazione, nonostante il freddo, sacerdoti e fedeli sono usciti nel cortile della chiesa per la benedizione dell'acqua. Il tutto è finito con un'agape fraterna.

In occasione della festa patronale della nostra parrocchia, celebrata il 5 febbraio quest'anno, abbiamo avuto

come ospiti: Sua Eccellenza Mons. Guerino Di Tora, Vescovo Ausiliario di Roma Nord, il prof. Liviu-Petru Zăpîrțan, Ambasciatore della Romania presso la Santa Sede, e due rappresentanti dell'Ambasciatore della Romania in Italia. La divina liturgia l'ha celebrata Mons. Guerino Di Tora insieme a: Mons. Pierpaolo Felicolo, p. Gabriel Buboï, p. Alexandru Pop, p. Ionuț Ursuleac e p. Serafim, il parroco della comunità. Delle confessioni si è incaricato p. Valentin Marcu. Le risposte sono state date dal Coro del Pontificio Collegio Pio Romeno, diretto da Radu Vlad Pupăză.

Dopo il programma liturgico è stata organizzata un'agape fraterna, dopo di che, si è svolto un programma artistico nel teatro della parrocchia, in occasione della giornata dell'Unione, festeggiata il 24 gennaio.

Il 18 gennaio, la comunità del Pontificio Collegio Pio Romeno ha partecipato ad una serata di preghiera per l'unità dei cristiani, organizzata nella chiesa Santa Maria in via Lata.

Durante il servizio di preghiera ecumenica, celebrato il 25 gennaio 2017, nella Basilica San Paolo fuori le mura, Papa Francesco ha detto ai fedeli cattolici e ai membri delle altre comunità cristiane, che l'unità può essere realizzata solamente quando le ingiustizie del passato saranno dimenticate e tutti vanno avanti con lo sguardo diretto a Cristo.

**PROGRAMUL PAROHIEI ȘI
CENTRULUI CULTURAL ROMÂN ȘI SPIRITUAL BIZANTIN
SFÎNȚII TREI IERARHI VASILE, GRIGORE ȘI IOAN**

**Duminica celebrările se fac la Institutul Surorilor din
Via Flaminia 353; 00176 Roma:**

- 9:00 - 10:00 - Utrenie sau Acatist;
- 10:00 - 12:00 - Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie;
- 12:00 - 13:00 - Parastase și alte rugăciuni;
- Spovedanii - în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie;
- Sfântul maslu - în prima Duminică din fiecare lună, la orele 12

**În timpul săptămânii, în fiecare zi, se celebrează în parohia San
Valentino - via Germania, nr. 13:**

- 8:30 - 9:30 - Spovedanii
- 9:30 - 10:20 - Sfânta liturghie
- Joi, 16:00 - 17:00 - slujba Paraclisului

**Alte activități ale Parohiei și Centrului Român Cultural și
Spiritual Bizantin Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan:**

- Conferințe pe teme de actualitate spre folosul Credincioșilor
- Cateheză cu tinerii și pregătire pentru Sfânta Împărtășanie solemnă
- Cateheză pentru Sacramentul Botezului și a Căsătoriei
- Pelerinaje religioase pe meleagurile Italiei

**Știri din viața Parohiei și Centrului Român Cultural și Spiritual
Bizantin Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan găsiți la adresa:**

www.bru-italia.eu — Roma Nord

